

[Poul Nielson]

des, men jeg synes, det er forkert at sammenblande store og små problemer.

Marianne Jelved (RV):

Lovforslaget drejer sig jo om en udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet for CO₂-lovene, og Det Radikale Venstre beklager dybt, at det skal være nødvendigt at gøre det.

Det mest bemærkelsesværdige i den situation er jo, at skatteministeren i den sammenhæng ønsker at bruge provenuet fra CO₂-afgifterne til finansiering af afgiftsnedsættelser. Så kunne man jo selvfølgelig håbe, at man havde en lille klemme på regeringen, så den skyndte sig med at få denne sag bragt i orden.

Det er i virkeligheden uforståeligt, at »statsstøtte« med provenu af en afgift på CO₂ skal skabe problemer i EF, men da vi i Det Radikale Venstre er enige med ordførerne fra Socialdemokratiet og SF i, at det er regeringens og alene regeringens ansvar, at notificeringen af CO₂-lovene kommer i stand hurtigst muligt, vil Det Radikale Venstre undlade at stemme til loven.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har tidligere motiveret, hvorfor Kristeligt Folkeparti var imod lovforslaget, men at man udskyder ikrafttræden af et lovforslag, vi er imod, kan vi naturligvis kun gå ind for.

Energiministeren (Engell, fg.):

Jeg skal først takke de ordførere, som har givet tilslutning til forslaget, og lad mig allerførst slå fast, at det lovforslag, vi har til behandling i dag, jo ikke er et udtryk for et ønske fra regeringens side om at genoptage diskussionen om, hvorvidt Danmark skal gennemføre CO₂-afgifter, og hvilken substans CO₂-pakken skal have. Det er der heller ingen af ordførerne der har gjort, for den diskussion tog vi jo sidste år, og resultatet er også kendt.

Regeringen respekterer naturligvis Folketingets flertal, og det er også understreget af – det skal være en bemærkning til hr. Poul Nielsons indlæg – at siden vedtagelsen af lovpakken i december 1991 har regeringen loyalt arbejdet på at lave det nødvendige opfølgingsarbejde i form af energisynsregler og øvrige bekendtgørelser og vejledninger, så derfor må jeg afvise, at regeringen ikke har været både aktiv og lo-

yal i opfølgningen af det, Folketinget har vedtaget. Kendsgerningerne er, at lovforslaget er fremsat, fordi regeringen finder, at det er det rigtigste at gøre i den givne situation. Vi ved jo, at Kommissionen har stillet en lang række spørgsmål til den danske notifikation af statsstøtteelementerne i CO₂-pakken, og det er også grundigt uddybet i de bemærkninger, som ledsager lovforslaget.

I henvendelsen fra Kommissionen stilles der ikke blot spørgsmål om de fire love, som regeringen fandt det rigtigt at anmelde, men til hele CO₂-pakken, og Kommissionen understreger i sin henvendelse, at disse støtteforanstaltninger ikke må sættes i kraft, før Kommissionen har vedtaget en beslutning derom. Den beslutning har Kommissionen to måneder til at træffe fra den dag, man har modtaget vore supplerende oplysninger, men vi må også slå fast med det samme, at der er jo ikke nogen garanti for, at der ikke går længere tid end de to måneder. Vi må se i øjnene, at hvis Kommissionen mener, at der er behov for flere oplysninger, vil vi løbe ind i en ny 2-måneders-frist, men regeringen vil gøre sit yderste for, at der så hurtigt som muligt findes en afklaring, og besvarelsener af de spørgsmål, der er stillet, er både afsendt til Kommissionen og fremsendt til Folketingets Skatteudvalg og Det Enerkipolitiske Udvalg til orientering.

Regeringen har bestræbt sig på at gøre svarene så fyldestgørende, at der ikke bliver behov for yderligere oplysninger, og det understreges over for Kommissionen, at man fra dansk side meget gerne deltager i møder med henblik på yderligere uddybninger og forklaringer. Spørgsmålet er så, hvilke love Kommissionen henviser til, og hvad der er omfattet af statsstøtteprojektet. Den uklarhed, der nødvendigvis rejser sig ved gennemgang af Kommissionens spørgsmål og dens henvisninger til alle lovene, har ført til, at regeringen – bl.a. på baggrund af anbefalinger fra Justitsministeriet – har valgt at fremsætte dette lovforslag.

Regeringen har haft kontakt til Kommissionen for at søge afklaret, hvorledes man skulle fortolke Kommissionens skrivelse. Kommissionen har i den forbindelse oplyst, at det ikke er muligt at få en formel udtalelse om afgrænsning, idet man gav udtryk for, at det må være op til den danske regering selv at vurdere, hvor stor en del af CO₂-pakken der skal udsættes. I